

Motion till riksdagen
2013/14:A325

av Ulf Nilsson och Anna Steele (FP)

Inför ett röddagskonto

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en utredning om röddagskonto.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om försök med röddagskonto i statlig verksamhet.¹

¹ Yrkande 2 hänvisat till FiU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

De svenska helgdagarna skapades långt innan Sverige blev ett mångkulturellt och mångreligiöst samhälle. Förutom söndagar finns nu elva röda dagar. De flesta av dem är knutna till den gamla statskyrkans helgdagar, med undantag för nationaldagen och första maj.

När kyrkan inte längre lyder under staten och när Sveriges kulturella befolkningssammansättning är mer heterogen, borde det vara naturligt att låta människor i större utsträckning få välja om och när de vill ta ut dessa lediga tillika röda dagar antingen i form av egna religiösa helgdagar eller som vanlig ledighet.

Därför borde i så stor utsträckning som möjligt var och en få sätta upp sitt eget "röddagskonto". Till exempel skulle icke-kristna kunna vara lediga på sina helgdagar och i stället arbeta utan helgtillägg på dagar när de flesta andra vill ha ledigt. Inte minst arbetsgivarna inom vården och handeln skulle säkert uppskatta detta. Ett röddagskonto skulle också kunna underlätta för föräldrar i delade familjer att ägna mer tid åt barnen, när de har ansvaret för dem.

Av hänsyn till tradition bör helgdagarna vara kvar i almanackan, och det finns inte heller någon anledning att utöka antalet helgdagar. Den praktiska förändringen med ett röddagskonto skulle helt enkelt vara att de anställda själva får markera sina helgdagar, där helgersättning ska utgå om inte ledighet är möjlig. I gengäld får en anställd arbeta utan extraersättning på till exempel midsommardagen, om alla elva dagar är utnyttjade.

Vid riksmötet 2012/13 avslog arbetsmarknadsutskottet en motion om röddagskonto, med motiveringen att arbetsmarknadens parter har stor möjlighet att förhandla om regler för ledighet. Enligt vår mening förutsätter förvisso införandet av ett röddagskonto både lagstiftning och lokala och centrala avtal mellan arbetsgivare, anställda och fackliga organisationer. Statens uppgift är dock framför allt att lagstifta om rätten att räkna ett visst antal dagar som röddagar. Precis som tidigare kommer arbetsmarknadens parter att förhandla om helgersättning och precis som tidigare kommer många arbeten att kräva arbetstid på röda dagar.

Även om svårigheterna inte ska överdrivas, måste en utredning tillsättas för att se över hur en ny lagstiftning skulle kunna utformas, och arbetsmarknadens parter ska ha en viktig roll i det arbetet. Staten har ett särskilt ansvar att motarbeta diskriminering samt att behandla alla invånare och alla sina anställda lika. Därför borde staten i sin egenskap av arbetsgivare gå före och i någon myndighet eller något bolag, erbjuda ett försök med "röddagskonto".

Det kommer alltid att finnas arbeten som måste utföras både på söndagar och på helgdagar, men många människor skulle säkert ha glädje av att få en större möjlighet att själva få prioritera på vilka dagar de vill vara lediga.

Stockholm den 25 september 2013

Ulf Nilsson (FP)

Anna Steele (FP)